

JUL I "ROESGÅRD" I ROM ca. 1850

(Chr. Andersen Roesgaards erindringer, Lemvig Museums arkiv)

Saa lidt om hvordant vi havde til Jul og i Jul. Som Regel skulde der slagtes en Ko og en So lige før Jul og det kunde de selv udrette, Fader og Karlene bandt Strikker om Benene paa Dyrene og saa snørede de omkuld, ja det var ikke fri for Dyrplageri men hvad de kjendte ikke bedre, og saa stak Moder Kniven i dem med venstre Haand; o, hvad de stakkels Dyr sprellede inden de døde. Koen veide imellem 4½ og 500 pund levende Vægt, det var jo den ældste altid, der skulde slagtes; jeg antager den var imellem 15 og 20 Aar, den blev jo fedet med Kartofler og Havrehakkelse, og saa Soen, den var 1½ Aar gammel, havde faaet Grise om Foraaret og saa stod den i Tøire om Sommeren ude ved Kaalgaardsdiget, der var meget Græs, for vi havde jo ingen V.C. dengang. Tænk engang hvor megen Blodpølse der blev af de to Dyr, næsten hvad to Karle kunde bære, og saa blev der baget imellem 40 og 50 Sigtekager og en 16 grov Kager, se saa var der noget og holde Jul med, ja 4 Gjæs blev ogsaa slagtede en par Dage for Jul.

Det kan nok være vi to Drengene især imødesaa Juleaften med stor Spænding, særlig var der een Ting og det var, at vi vidste Fader kjøbte altid nye Kort til Jul, og naar vi saa fik spist Suppen, saa begyndte vi: aa Faar, mo vi et fo æ nøi Kvot aa spel mæi. Nei, sa' han, aa jov, saa vi, men saa hørte Moder det og hun havde jo altid Indflydelse, saa sagde hun: Du faar nok lade dem faa de ny Kort; saa kan det nok være vi gottede os, og saa kom Moder med en Tallerkenfuld Nødder og Konger og sommetider en lille Æble, saa skulde Fader og Karlene hjælpe at spille, og naar det var tilende, fik vi som Regel Fisk og en Dram til og saa tilsidst Grød. Saa skulde vi til at synge den Salme: O, Jesus vor Forsoner, som kom til Jorderig osv, derefter læste Fader Aftenbønnen og Hjertesukket; dermed var Juleaften tilende og hvor enfoldig og verdslig det end kunde se ud, saa gik vi Allesammen med Andagt hver til sit.